

Dragi prieteni revenim la profețiile lui Zaharia și trebuie să recunoaștem că elementele ce apar în profețiile lui par scoase din cărțile de literatură științifico-fantastică. Nu este însă vorba de așa ceva, ci este vorba de cuvântul lui Dumnezeu, transmis unui om pentru alți oameni și cred că și noi ne putem considera printre ei.

Ultima viziune prezentată în cadrul emisiunii trecute a fost cea a coarnelor. De fapt încheiam emisiune citindu-vă versetele 20 și 21 ale primului capitol urmând ca astăzi să discutăm mai mult despre ea. Dați-mi însă voie să recitesc versetele pentru a le înprospăta în minte:

„Domnul mi-a arătat patru fierari. Eu am întrebat: „Ce vor să facă aceștia?” Și el a zis: „Aceștia vin să sperie coarnele care au risipit pe Iuda, de n-a mai putut ridica nimeni capul; fierarii aceștia au venit să sperie, și să taie coarnele neamurilor care au ridicat cornul împotriva țării lui Iuda, ca să-i risipească locuitorii.” **Zaharia 1:20, 21**

De-a lungul timpului au fost avansate mai multe ipoteze cu privire la identitatea celor patru fierari. Ieronim, Chiril și Calvin considerau că sunt simboluri ale mijloacelor supranaturale pe care le folosește Dumnezeu. Nu sunt tocmai convins că aceasta este ipoteza adevărată. Meșterii sau artizanii (aceasta fiind semnificația cuvântului original tradus prin fierari) sunt lucrători care construiesc ceva. Merrill Unger un important exeget al profețiilor are o altă interpretare, interpretare care, trebuie să recunosc, mi se pare mult mai potrivită. De vreme ce aceste patru coarne sunt simboluri ale unor imperii succesive care au dominat istoria Neamurilor, cei patru meșteri trebuie să reprezinte patru puteri succesive pe care le-a folosit Dumnezeu pentru a îngrozi și pentru a-i înfrânge pe dușmanii poporului Său Israel. Ascultați ce spune Unger:

„Ținând seama de profețiile lui Daniel referitoare la vremea Neamurilor (Dan. 2:31-45; 7:2-13), trei coarne devin, sub mâna pedepsei lui Dumnezeu, meșteri / fierari, în timp ce al patrulea și cel din urmă corn este alungat de împărăția mondială întemeiată de Domnul Isus Hristos la întoarcerea Sa, atunci când El va zdrobi toți dușmanii poporului Său care sunt, în același timp, și dușmanii Săi (Ps. 2:1-12). Astfel, primul corn – Babilonul – este învins de Media și Persia, care este cel de-al doilea corn. Imperiul persan devine primul fierar (meșter). Cel de-al doilea corn este înlăturat de cel de-al treilea corn care devine cel de-al doilea fierar. Cel de-al treilea corn – Grecia macedoneană – este la rândul lui înlăturat de cel de-al patrulea corn (Roma) și devine cel de-al treilea fierar.

Cel de-al patrulea corn (Roma), cel mai de temut dintre toate, nu devine fierar, ci în

forma sa renăscută din zilele din urmă este distrusă de cel de-al patrulea fierar, împărăția de o mie de ani întemeiată de Regele regilor și Domnul domnilor, la întoarcerea Sa pe pământ.”

Interesant este faptul că, dacă studiați istoria Romei veți observa că Imperiul Roman nu a fost distrus de o forță exterioară. Destrămarea Imperiului a avut loc din cauza corupției interne. Dar va veni Antihristul care va restaura Imperiul Roman. El va fi un dictator mondial. Cine îl va învinge? Domnul Isus Hristos îl va învinge atunci când Se va întoarce pe pământ. Prin urmare, Domnul Isus Hristos este reprezentat de cel de-al patrulea fierar sau meșter. El este cel care va desființa Imperiul Roman, când va veni pe pământ, la sfârșitul necazului cel mare.

Dragi prieteni, cred că ați înțeles, din toate acestea, cât de important este să studiați Cuvântul lui Dumnezeu în întregime, pentru că nici o profeție nu se interpretează singură, așa cum spune Biblia. Totul trebuie luat în considerare în cadrul general al planului lui Dumnezeu așa cum este dezvăluit în Scripturi.

Înainte de-a încheia studiul acestui capitol, aș dori să vă atrag atenția asupra principiilor care sunt subliniate în fiecare din aceste viziuni: (1) Dumnezeu nu a încheiat socotelile cu poporul lui Israel; (2) când Dumnezeu spune Israel, Iuda și Ierusalim se referă la aceste locuri și nu folosește o metaforă. Teoria conform căreia Marea Britanie și Statele Unite sunt cele zece seminții pierdute este complet eronată.

Poate că este o mândrie pentru unii să creadă că sunt “poporul ales”. Totuși, singurul mod în care Dumnezeu alege oameni astăzi este în Hristos. Nu contează în ce țară v-ați născut, ce rasă și ce poziție socială aveți: dacă sunteți *în* Hristos, sunteți aleși și acceptați de Dumnezeu. Dacă nu suntem în Hristos, nu contează cu ce altfel de apartenență vă lăudați. Acum, nici măcar dacă ați face parte din poporul lui Israel nu v-ar fi de ajutor. Noi suntem în așteptarea unei cetăți al cărei meșter constructor este Dumnezeu și care vine de la Dumnezeu, din cer. Aceasta este nădejdea noastră.

Dar Dumnezeu Își va ține promisiunile față de Israel, va fi credincios față de ei. Dacă cineva chiar crede că Dumnezeu va fi necredincios față de Israel, nu știu pe ce bază ar crede că va fi credincios față de Biserică! Dar Dumnezeu ESTE credincios și față de Biserică, și față de Israel.

Să mergem mai departe și în capitolul 2 avem relatată o altă viziune a profetului.

Viziunea din acest capitol reprezintă o profeție despre reconstrucția templului și a cetății Ierusalim, de către rămășița lui Israel, în vremea lui Zaharia. Totuși, profeția nu se încheie aici.

La fel ca toți ceilalți profeți, Zaharia privește mult mai departe, spre sfârșitul

vremurilor și vede reconstrucția Ierusalimului și a templului în timpul mileniului. Atunci deșertul va înflori ca un trandafir – și este destul de mult deșert acolo ca să aibă ce înflori! Domnul Însuși va domni în Ierusalim. Oricât de frumos va fi Ierusalimul atunci, noi nu vom locui acolo pentru că Noul Ierusalim va fi căminul etern al Bisericii. Dar Ierusalimul pământesc va fi locuit și va deveni centrul acestui pământ. Nu uitați că Domnul va face toate acestea – El a spus deja, în 1:17: “Cetățile Mele vor avea iarăși belșug de bunătați, Domnul va mângâia iarăși Sionul, va alege iarăși Ierusalimul.” Așadar, tot ce era în plan pentru vremea lui Zaharia avea semnificații veșnice. Dumnezeu are un plan cu Israel și nu va renunța la poporul Său. Deși circumstanțele locale din timpul lui Zaharia sunt descurajatoare, deși pare că Dumnezeu i-a abandonat, El vrea ca ei să știe că nu i-a părăsit și că are un scop și un plan veșnic cu ei. Poporul lui Dumnezeu din vremea aceea ar fi putut spune împreună cu noi: “Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos.” (Filipeni 1:6).

Deci, primul verset al capitolului 2:

Am ridicat ochii și m-am uitat, și iată că era un om care ținea în mână o funie de măsurat.

Zaharia 2:1

“Am ridicat ochii și m-am uitat” – asta înseamnă că Zaharia era treaz și vedea totul cu ochii săi, nu într-un vis.

“...și iată că era un om care ținea în mână o funie de măsurat...”. Înfățișarea acestui om ne descoperă faptul că era vorba de îngerul Domnului, de Hristos înainte de întrupare, același care a apărut și în prima viziune ca fiind călărețul de pe un cal roșu. Vă întrebați probabil de ce-l numesc îngerul Domnului când Zaharia spune pur și simplu că era un om. Zaharia îl prezintă ca fiind un om (*ish* în ebraică). În 6:12, el va spune: „Așa vorbește Domnul oștirilor: „Iată că un om, al cărui nume este Odrasla (Vlăstarul), va odrăsli (înmuguri) din locul lui, și va zidi Templul Domnului.” Este vorba de vlăstarul lui David, care a ieșit din Isai, adică Domnul Isus Hristos.

Pentru a determina semnificația expresiei “funie de măsurat” este nevoie să citim alte câteva fragmente din Biblie. „Iată, vin zile, zice Domnul, când cetatea va fi zidită iarăși în cinstea Domnului, de la turnul lui Hananeel până la poarta unghiului. Frânghia de măsurat va trece încă pe dinaintea ei, până la dealul Gareb, și de acolo va face un ocol înspre Goat.” (Ieremia 31:38, 39). Când Îl descoperim pe Dumnezeu folosind o funie de măsurat înseamnă că El este gata să intervină, să acționeze în folosul a ceea ce măsoară. În fragmentul din Ieremia El măsoară cetatea Ierusalim.

Dar și profetul Ezechiel vorbește despre măsurătoare: “M-a dus acolo, în niște vedenii dumnezeiești, și m-a așezat pe un munte foarte înalt; spre miazăzi de acest munte

era ceva ca o cetate zidită. M-am dus acolo; și iată că acolo era un om, a cărui înfățișare era ca înfățișarea aramei; el avea în mână o sfoară de măsurat, de in, și o prăjină de măsurat, și stătea la poartă” (Ezechiel 40:2, 4). Dacă citim mai departe, vom vedea că aceasta este viziunea construirii templului din Ierusalim care va dăinui în timpul celor o mie de ani. Mai avem o altă referire la măsurătoare în Apocalipsa 11:1, 2, după cum urmează: “Apoi mi s-a dat o trestie asemenea unei prăjini, și mi s-a zis: „Scoală-te și măsoară Templul lui Dumnezeu, altarul și pe cei ce se închină în el. Dar curtea de afară a Templului las-o la o parte nemăsurată; căci a fost dată Neamurilor, care vor călca în picioare Sfânta cetate patruzeci și două de luni.” Fără să intrăm în alte detalii, vreau să spun doar că și aici este vorba de templul din timpul împărăției de o mie de ani.

L-am întrebat: „Unde te duci?” Și el mi-a zis: „Mă duc să măsoz Ierusalimul, ca să văd ce lățime și ce lungime are.” Zaharia 2:2

“Unde te duci”, întreabă Zaharia, interesat să afle ce era de măsurat. Răspunsul vine imediat: “Mă duc să măsoz Ierusalimul, ca să văd ce lățime și ce lungime are.” Cetatea urma să se dezvolte, să crească, ceea ce s-a și întâmplat în vremea lui Zaharia. S-a construit mult pe dealurile din jurul vechii cetăți a Ierusalimului, după recunoașterea statului Israel. Zona s-a dezvoltat, dar eu nu cred că aceasta a fost împlinirea profeției lui Zaharia. Profeția se va împlini la un moment dat, în viitor. Chiar dacă evreii ar fi scoși din țara lor încă o dată, planul lui Dumnezeu și promisiunea Sa de a-i aduce înapoi în țară pentru totdeauna nu vor fi anulate. Dumnezeu Se va ține de promisiune!

Și îngerul, care vorbea cu mine, a înaintat, și un alt înger i-a ieșit înaintea.

El i-a zis: „Aleargă de vorbește tânărului acestuia, și spune-i: ...Ierusalimul va fi o cetate deschisă, din pricina mulțimii oamenilor și vitelor care vor fi în mijlocul lui; Zaharia 2:3, 4

“Tânărul acesta” este evident Zaharia. Ierusalimul va fi ca o cetate deschisă, ca un oraș fără ziduri. În prezent (*cel puțin prezentul din vremea lui McGee*) zidurile Ierusalimului înconjoară numai cetatea veche, micul oraș arab. Cea mai mare parte a orașului este în afara zidurilor, pe dealurile din jur. Acest lucru va fi adevărat și când se va împlini profeția în viitor. Nu va mai fi nevoie de ziduri pentru că (1) mijloacele moderne de război fac inutile orice fel de ziduri; (2) cetatea va avea pace – Prințul Păcii va domni în Ierusalim.

Eu Însumi-zice Domnul-voi fi un zid de foc de jur împrejurul lui, și voi fi slava lui în mijlocul lui!...

Zaharia 2:5

Acest lucru sigur nu este adevărat în prezent. Ajutorul lor vine de la alte popoare. Dar Dumnezeu spune că în viitor El va fi un zid de foc în jurul lor. Aceasta înseamnă că *Dumnezeu* va fi ocrotirea lor. Dragi prieteni, atunci când Dumnezeu vă ocrotește,

dușmanul nu vă poate face nici un rău. Dar Dumnezeu va face mult mai mult decât să-i ocrotească pe cei din poporul Său: El Însuși va fi în mijlocul lor. Cu alte cuvinte, slava lui Dumnezeu (*shekinah*) va fi înapoi în templu. Slava lui Dumnezeu nu a revenit în templul pe care l-a reconstruit rămășița lui Israel în vremea lui Zaharia. Dar acestei rămășițe hărăzite Dumnezeu îi promite ocrotirea Sa. El spune, în esență, același lucru pe care i-l spunea lui Avraam după ce l-a scăpat pe Lot: „Avrame, nu te teme; Eu sunt scutul tău și răsplata ta cea foarte mare” (Geneza 15:1). Aceasta înseamnă că Dumnezeu va împlini tot ce a promis poporului Său.

Daniel, Ezechiel, Zaharia și Apocalipsa sunt cele patru cărți apocaliptice ale Bibliei. Toate vorbesc despre lucruri din viitor, când împărăția va fi întemeiată pe pământ. Aș dori să citez un fragment puțin mai lung din Ezechiel pentru a înțelege cum descrie Biblia slava care va veni. Pasajul acesta îl descrie pe Domnul Isus Hristos intrând în templul Său.

“M-a dus la poartă, la poarta dinspre răsărit. Și iată că slava Dumnezeului lui Israel venea de la răsărit. Glasul Său era ca urletul unor ape mari, și pământul strălucea de slava Sa.”

Acesta este Domnul Isus, Mesia, care intră în templu. Observați că El vine de la răsărit, acesta fiind și motivul pentru care poarta dinspre răsărit a Ierusalimului are o importanță atât de mare și în prezent, deși este sigilată (?). Față în față cu poarta aceasta se află mormintele a mii de israeliți pentru că ei cred că vor fi înviați când se va împlini profeția și vor să fie prezenți la venirea lui Mesia.

“Vedenia aceasta semăna cu aceea pe care o avusesem când venisem să nimicesc cetatea; și vedeniile acestea semănau cu aceea pe care o avusesem, lângă râul Chebar. Și am căzut cu fața la pământ. Slava Domnului a intrat în Casă pe poarta dinspre răsărit. Atunci, Duhul m-a răpit și m-a dus în curtea dinăuntru. Și Casa era plină de slava Domnului! Am auzit pe cineva vorbindu-mi din Casă, și un om stătea lângă mine. El mi-a zis: „Fiul omului, acesta este locul scaunului Meu de domnie, locul unde voi pune talpa picioarelor Mele; aici voi locui veșnic în mijlocul copiilor lui Israel! Casa lui Israel și împărății lor nu-Mi vor mai pângări Numele Meu cel Sfânt, prin curviile lor și prin trupurile moarte ale împăraților lor la moartea lor” (Ez. 43:3-7).

Observați că Dumnezeu spune: “aici voi locui veșnic în mijlocul copiilor lui Israel!” Veșnic înseamnă foarte, foarte mult timp, dragi prieteni! Această profeție n-a fost împlinită în vremea lui Ezechiel, ci se referă la timpul mileniului, când Domnul Isus Hristos Își va stabili Împărăția aici, pe pământ.

Profeția lui Zaharia suna astfel: “Eu Însumi - zice Domnul - voi fi un zid de foc de jur împrejurul lui, și voi fi slava lui în mijlocul lui!...”.

“...Fugiți, fugiți din țara de la miazănoapte! zice Domnul. Căci v-am împrăștiat în cele patru vânturi ale cerurilor, zice Domnul....” Zaharia 2:6

Repetarea imperativului arată cât de important și cât de urgent era acest avertisment. Așa cum vom vedea în continuare, “țara de la miazănoapte” este Babilonul, deși în realitate este situat la sud-est de Palestina. Este numită țara de la miazănoapte (adică din nord) pentru că armatele invadatoare și caravanele cu mărfuri de tot felul care venea de acolo la Ierusalim intrau în Palestina prin nord, urmând o rută foarte des folosită în vremea aceea.

“V-am împrăștiat în cele patru vânturi ale cerurilor, zice Domnul”. Chiar dacă Babilonul istoric s-a prăbușit la doi ani după ce a fost dată această profeție, împlinirea finală va avea loc în zilele din urmă, când Dumnezeu îi va aduna din nou din toată lumea.

Scapă, Sioane, tu care locuiești la fiica Babilonului! Zaharia 2:7

De ce este dat acest îndemn de a ieși din Babilon? Pentru că Babilonul avea să cadă. Dumnezeu era pe cale să nimicească Babilonul. Vă aduc aminte celelalte două viziuni – cele cu coarnele și cu fierarii. Primul corn este Babilonul, iar cum se apropie fierarul – mezii și perșii – care va nimici Babilonul. Dar și Persia va deveni un corn, adică o mare putere care va începe să persecute poporul lui Dumnezeu. Atunci Dumnezeu va scoate această mare putere din scenă printr-un alt fierar, care va fi Grecia. La rândul ei, Grecia va deveni o națiune mândră. Sub domnia unui conducător provenit din imperiul dezbinat al lui Alexandru cel Mare, Antiochus Epiphanes (?), evreii vor fi persecutați crunt. Apoi Dumnezeu va ridica un alt fierar – Roma – care va îngenunchea puterea Greciei. După ce Imperiul Roman devine o mare putere, unde este fierarul care va spulbera această putere? Istoria ne spune că Imperiul Roman s-a destrămat, dar profeția ne spune că se va reface în zilele din urmă. Atunci, cine îl va doborî?

Domnul Isus va veni din ceruri. El este Cel cu funia de măsurat. El îl va înlătura pe Antihrist și va desființa împărăția acestuia. Apoi Domnul Isus Hristos Își va întemeia împărăția pe pământ. Aceasta este imaginea pe care ne-o dau aceste viziuni și de aceea este atât de important să le acordăm atenția cuvenită.

Căci așa vorbește Domnul oștirilor: „După slavă m-a trimis El la neamurile care v-au jefuit; căci cel ce se atinge de voi se atinge de lumina ochilor Lui.” Zaharia 2:8

“Lumina ochilor lui” este o expresie care se mai întâlnește și în altă parte, în Scriptură. În acest caz este vorba de ebraicul *babah* care înseamnă pupila sau poarta

(prin care intră lumina). Este o expresie care se referă la lucrul cel mai prețios, cel mai expus rănilor, cel care necesită protecția cea mai mare. Așa este Israel pentru Domnul Dumnezeu.

lată, Îmi ridic mâna împotriva lor, zice Domnul, și ele vor fi prada celor ce le erau supuși, ca să știți că Domnul oștirilor m-a trimis. Zaharia 2:9

Literal: “Îmi scutur mâna peste ele” – adică, tot ce are de făcut Dumnezeu este să-Și scuture mâna amenințător împotriva dușmanilor poporului Său. “... și ele vor fi prada celor ce le erau supuși” – cei supuși vor deveni stăpânitori.

Mă voi opri din nou în pragul unei importante profeții ale Bibliei. O s-o recunoașteți cu siguranță!

Până atunci însă: Rămâneți cu har și pace!